

Чл. 18. — Пријаву и хонорар прима деловођа, који води нарочиту „књигу пријава” и „књигу хонорара” хронолошким редом.

При издавању хонорара деловођа одбија порез и шаље га као приход државној каси.

Чл. 19. — Ако кандидат одустане од полагања испита пре него испит почне, враћа му се хонорар; ако одустане у току испита, сматра се да је испит полагао и да га није положио.

Чл. 20. — Стручни испит у истој струци може се два пута поновити. Размак између испита мора бити најмање шест месеци.

Испити се могу полагати најдаље до завршетка пете године приправничке службе.

Чл. 21. — Уверење о положеном испиту издаје се по наплати прописане таксе а на основу записника о испиту.

Чл. 22. — Ова правила ступају на снагу од дана обнародовања у „Службеним новинама.”

Службене новине Бр. 301. — XCIX од 24. децембра, 1931. год.

РЕШЕЊЕ МИНИСТРА САОБРАЋАЈА

Бр. 21997. од 11. септембра, 1931. год.,

о дневницама за путовање раденика

Раденици за сталну службу када су на службеном путовању уживаће поред нормалне сатнине, коју имају кад су на раду у својој јединици, још и дневнице за путовање и то:

1) квалификовани раденици за првих десет дана пуну дневницу од 40 динара, а после десет дана скраћену од 25 динара;

2) полуквалификовани раденици за првих десет дана пуну дневницу од 30 динара, а после десет дана скраћену од 20 динара;

3) прости - физички раденици за сталну службу за првих десет дана пуну дневницу од 25 динара, а после 10 дана скраћену од 15 динара.

За обрачун путних дневница поменути раденицима рачуна се време од поласка из места службовања па до доласка, односно повратка у стално место службовања.

Време поласка и доласка и број воза, оверава на налогу за путовање дежурни саобраћајни чиновник, а накнадно, такође, и шеф јединице којој раденик припада.

По повратку са службеног путовања раденик има право на шесточасовни одмор, ако је путовање у повратку било ноћу и трајало дуже од 12 часова, или ако је до самог поласка на пут за место сталног службовања отправљао тежак и напоран рад.

Одмор се рачуна од момента доласка воза, односно брода, којим је дотични раденик приспео са службеног пута.

Ако време одмора пада у редовно радно време, платиће му се нормална његова сатнина и за то време но с тим, да је на стални посао ступио одмах по истеку одмора.

За време службеног путовања раденик ужива и своју редовну нормалну сатнину, која је прописана за нормално радно време у његовој јединици.

За телеграфско-телефонске и блокисигналне раденике важи оно што и за раденике мостовских и машинских радионица.

Магацински раденици, који путују возовима ради утовара и истовара робе, имају исте споредне принадлежности за ова путовања као и кочничари теретних возова.

Код секцијских раденика сматра се сталним местом службовања територија целог среза у коме су стално запослени.

Путујућим чистачицама кола не припада никаква посебна награда за путовања до одређених станица и натраг.

Бр. 21997/31. — Из Министарства саобраћаја, 11 септембра 1931 године, Београд.

Службене новине Бр. 301. — ХСІХ од 24. децембра, 1931. год.